

Titel: I.

Citation: "I.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e20735/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Andet Afsnit.

Om Midlerne til Opnaaelse af Straffesageres Formaal.

§ 110.

Forsaaedit de i dette Afsnit omhandlede Midler til Opnaaelse af Straffesageres Formaal gaa ud paa at paalægge Borgerne en Pligt til at handle eller til at taale Indskrænkning i Rettigheder, kunne de kun bringes til Anvendelse, naar der efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at formode, at en Forbrydelse er begaaet. Iøvrigt blive de særlige Betingelser, som angives ved de enkelte Midler, at paaagte.

§ 111.

De i dette Afsnit givne Regler finde Anvendelse paa ethvert Led af Straffesagen, forsaavidt ikke enten Forholdets Natur eller særlige Bestemmelser udelukke det.

Forsaaedit der udenfor Strafferetspleien er Hjemmel for Anvendelsen af lignende Forholdsregler, saasom Ransagning eller Anholdelse, for andre offentlige Formaaes Skyld, berøres de derom gjældende Regler ikke af denne Lov.

Kapitel I.

Om Afgang til synlige Bevismidler.

I.

Om Ransagning efter synlige Bevismidler.

§ 112.

Ransagning af Hus, Gjemmer, Person og Papirer for at søge efter Spor af Forbrydelsen eller Ting, der kunne antages at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udforelse, eller som iøvrigt kunne give umiddelbar Oplysning om Gjerningen eller den Sigtedes Forhold til denne, kan finde Sted hos den, der er mistænkt for en Forbrydelse, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Statsanklageren at forfølge, naar Omstændighederne give Grund til at antage, at Ransagningen ikke vil være frugteløs. I Klasse med de ovenfor nævnte Ting stilles saadanne Ting, som ere undergivne Konfiskation.

Er der Mistænkte om, at en blandt flere Personer er den Skyldige, men der mangler Grund til at mistænkte nogen Enkelt af disse fremfor de Andre, kan saadan Ransagning ske hos alle de Paagjældende.

§ 113.

Hos Personer, der ikke er mistænkte, kan Ransagning af Hus med det i § 112 angivne Formaal og iøvrigt med de i den nævnte Paragraf angivne Begrænsninger finde Sted:

- 1) naar Forbrydelsen er begaaet i Huset, eller den Mistænkte er paagreben i Huset eller har betraadt det, medens han forfulgtes paa straffe Spor;
- 2) naar der ifølge Husets Bestemmelse tilstedes Enhver Afgang til samme;

3) naar Ransagningen omfatter en Samling af Huse, som udgjør en By eller en større afgrænset Del af en By eller et Sogn.

§ 114.

Ransagning i det Diemed af efterføge bestemte Spor af Forbrydelsen eller bestemte Ting, der kunne tjene til Bevis, kan i Anledning af en hvilkenjombest Forbrydelse foretages saavel hos den Mistænkte som hos Andre, naar der er paavieslig Grund til at antage, at det Efterføgte findes hos ham, men han forjæves har været opfordret til at paavise eller udtvære det, i paatrængende Tilfælde ogsaa uden saadan forudgaaende Opfordring.

Er der paavieslig Grund til at antage, at en blandt flere Personer har det Efterføgte i sin Besiddelse, men Formodningen ikke er særlig rettet mod nogen Enkelt, kan Ransagning under Sagtagelse af foranstaaende Regel foretages hos alle de Paagjældende.

Fra ovenstaaende Bestemmelser ere undtagne skriftlige Meddelelser mellem den Sigtede og de i §§ 130 og 131 Nr. 2 nævnte Personer, naar der ikke er grundet Mistanke om Meddelagtighed, og Meddelelserne ikke ere i Andres Værg.

§ 115.

Ransagningen kan ordentligvis kun siade Sted i følge Retskendelser, medmindre den Paagjældende udtrykkelig strafader Krav herpaa. Gjenpart af Kendelsen meddeles den Paagjældende paa Forlangende inden 24 Timer.

§ 116.

Kjendelsens Iværksættelse kan ske ved Politiet, dog kun i paatrængende Tilfælde ved dets underordnede Besjente. Politiet forsynes med en Udskrift af Kendelsen.

Naar Papirer skulle ransages, eller naar i Forbindelse med Ransagningen en Syns- og Skønsforretning under Dommerens Ledelse skal foretages paa Stedet, skal Ransagningen ske ved Dommeren. Kan Ransagning af Papirer ikke ske paa Stedet, kan Dommeren lade en foreløbig Beslaglæggelse foretage ved Politiet.

§ 117.

Undtagelsesvis kan Ransagning foretages af Politiet uden foregaaende Retskendelse: 1) naar en Person ejersættes eller paagribes, som er truffen i Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor, og Omstændighederne ikke tilstede at afvente en Retskendelse,

2) samt ellers, naar Ransagningen har Hjemmel i § 114, og der er Fare for, at Diemedet med Ransagningen kunde forspildes, hvis Retskendelse forinden skulde erhverves.

Af Papirer kan dog ikke Ransagning siade Sted uden Retskendelse, men kun en foreløbig Beslaglæggelse.

Har Ransagning eller foreløbig Beslaglæggelse fundet Sted i Medfør af denne Paragraf hos en Mistænkt, imod hvem Forsøgning ikke tidligere var begyndt, skal Sagens Behandling ved Retten foranlediges inden 24 Timer.

§ 118.

Ved Ransagninger blive saavidt muligt tvende uberygtede Mænd at tiltage som Vidner. Enhver er pligtig til paa Vedkommendes Opfordring at give Medfølge og anses, naar han uden lovligt Forsald vægrer sig, med Bøde fra 2—20 Kr.

§ 119.

Endvidere blive følgende Regler at tagttage:

At den Staausel og Barsomsbed skal udvise ved Raasagningers Soreffattelse, som Diemedet tilstedder.

Ved Rattetid bor Raasagninger kun foretages, naar Diemedets Opnaelse afhænger deraf.

Rabning med Raagt af luffede Abgange eller Gjemmer bor kun finde Sted, naar en Opfordring om at aabne har vist sig frugtesløs, eller der Ingen er tilstede, til hvem den kan rettes.

Personlig Raasagning af en Kvinde skal ske under tilbørligt Hensyn til, at Blufærdigheden ikke krænkes, i fornødent Fald ved ærbare Kvinder og da ikke i Overværelse af Mænd, medmindre en dermed forbunden Sagsforretning udtræver det.

Den, hvis Hus, Gjemmer eller Papirer raasages, skal opfordres til at overvære Forretningen, eller hvis han er fraværende, et voyent Medlem af Familien, eller i Mangel deraf en Husfælle eller Nabe.

Retten's Kjendelse oplyses ved Forretningens Begyndelse; hvor ingen Kjendelse foresligger, meddeles Diemedet den Paagjældende eller den til Nærværelse Opfordrede.

Bliver en Raasagning uden Resultat, skal der paa Forlangende meddeles den Paagjældende skriftlig Bevidnelse herom.

II.

Andre Midler til at faa synlige Bevismidler i Hænde.

§ 120.

Vægrer den Sigtede sig ved efter Retten's Opfordring at forevise eller til Benyttelse under Sagen at udlevere synlige Bevismidler, som ere i hans Besiddelse, og Raasagning enten ikke kan anvendes eller har vist sig frugtesløs, har Dommeren at forholde sig paa samme Maade som, naar den Sigtede vægrer sig ved at svare under Afhørelsen (§ 205).

Vægrer en privat Anklager sig ved at efterkomme en Opfordring af Retten til at fremkomme med synlige Bevismidler, som ere i hans Besiddelse, indtræder den i § 206 omtalte Virkning.

Naar Andre vægrer sig ved at efterkomme et Paalæg af Retten af det ovenfor nævnte Indhold, kunne de Tvangsmidler anvendes, som ere hjemlede mod Personer, der ubesøiet vægrer sig ved at afgive Forklaring som Vidner, dog er saadan Tvang udelukket i Tilfælde svarende til dem, der hjemle Undtagelse fra Vidnepligten, og kan ellers først anvendes, naar Raasagning har vist sig frugtesløs. Til Afhørelse i Aalebning af Spørgsmaal om Forevisning eller Udlevering af synlige Bevismidler kan den Paagjældende indkaldes for Retten efter de om Vidner foreskrevne Regler.

§ 121.

Embedsakter, som skønnes at kunne give Oplysning om en Forbrydelse, kan Retten, Statsanklageren og Politimesteren kræve meddelte, medmindre Hemmeligholdelse findes nødvendig i Statens Interesse, hvorom Afgjørelse træffes af vedkommende Minister. Meddelelsen kan ske i bekræftet Gjenpart; dog er Retten beføiet til at kræve Fremlægelse af Originalen.

Andre hos offentlige Myndigheder beroende Dokumenter kan Retten, naar det findes nødvendigt, ved Kjendelse fordrø forevise eller udlevere til Benyttelse under Sagen, selv